

Παρέμβαση

Δίμηνη Εφημερίδα της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας • ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 1997 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1

Ξεκινάμε

Μια ακόμη δικηγορική εφημερίδα βρίσκεται από σήμερα στα χέρια σας. Η εφημερίδα της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας. Όσοι παρακολουθείτε το δικηγορικό συνδικαλισμό μας ξέρετε καλά. Από το 1990 στο Διοικητικό Συμβούλιο και στις Γενικές Συνελεύσεις του ΔΣΑ στην Ένωση Ασκουμένων και Νέων Δικηγόρων, στην Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων, στις εκλογές και κυρίως μετά τις εκλογές, σε περιόδους κινητοποιήσεων, αλλά και σε περιόδους ύφεσης, όπως η σημερινή, δίνουμε καθημερινά τον αγώνα μας.

Έναν αγώνα για να ακούγεται μια φωνή ανεξάρτητη, ριζοσπαστική και μαχητική για την προάσπιση των συμφερόντων των αδύναμων δικηγορικών στρωμάτων (μαχόμενοι, έμμισθοι συνεργάτες, νέοι κ.λπ.), την ανάδειξη της κοινωνικής ευαισθησίας στη δικηγορία, την αντίθεση στις συντεχνιακές κραυγές που απατούν στα προβλήματα με την απάτη του *numerus clausus* και την αναβίωση της δικηγορίας-ελίτ, την αντίσταση στον αυταρχισμό της εξουσίας σε όλες τις μορφές και από όλους τους εκπροσώπους της. Αυτόν τον αγώνα προσπαθήσαμε να διεξάγουμε με συνέπεια, χωρίς προσωπικές ιδιοτέλειες, παρασκηνιακές μεθοδεύσεις, ύποπτους συμβιβασμούς, ψάρεμα στα θολά νερά, ρουσφετολογία και όσα άλλα απεχθή αποτελούν εδώ και χρόνια το στίγμα του κυρίαρχου δικηγορικού (και δυστυχώς όχι μόνο δικηγορικού) συνδικαλισμού.

Ενός συνδικαλισμού διάτρητου από κενολογίες, που όταν δίνει στον εαυτό του ρόλο διαφορετικό από εκείνο του φερέφωνα της κεντρικής εξουσίας, αρθρώνει λόγο χειρότερα εξουσιαστικό, συντεχνιακό και αναχρονιστικό. Με παρατάξεις που διαφέρουν για το θεαθήναι μόνο στις προεκλογικές περιόδους και μόλις κατανεμηθούν τα αξιώματα συνδιοικούν με ταυτισμένους στόχους και προοπτικές το σύλλογο. Με «ανεξάρτητους» που άλλοτε καταφεύγουν στη σκανδαλοθηρία για να καταδείξουν τη διαφορετικότητα τους, ή που γίνονται «ανεξάρτητοι» επειδή η μητρική τους παράταξη δεν τους έδωσε το χρίσμα του ηγέτη ώστε να μη χρειάζεται να το ζητούν από το σώμα. Και με ορισμένες μειοψηφικές φωνές, μιας από τις οποίες και η δική μας, να προσπαθούν να αντιστρέψουν τη ροή.

Φαίνεται πως οι φωνές αυτές δεν είναι και πολύ αρεστές στην εξουσία. Ίσως γι' αυτό στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, σε γνώση του ΔΣΑ, εδώ και καιρό ετοιμάζεται η αντικατάσταση του ισχύοντος εκλογικού συστήματος και η κατάργηση της απλής αναλογικής. Για να έχουν οι δύο μεγάλες παρατάξεις, που αθροιστικά σήμερα συγκεντρώνουν ποσοστό μικρότερο του 50% στα μέλη του Δ.Σ., και στον ΔΣΑ την άνετη πλειοψηφία που παρέχουν τα καλπονοθευτικά συστήματα, με αποκλεισμό των εστιών αντίστασης.

Εστίες, που όμως είναι έτσι και αλλιώς καταδικασμένες, όταν η φωνή τους περιορίζεται στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. του ΔΣΑ, χωρίς να φτάνει, να διαλέγεται και να ανασυντίθεται στην καθημερινή επαφή και ενημέρωση του σώματος. Εκείνου του σώματος που καλείται κάθε τρία χρόνια να ψηφίζει και στη συνέχεια να υφίσταται ερήμην του τις επιλογές και τις πολιτικές αυτών που εκλέγει.

Να, λοιπόν, γιατί η εφημερίδα. Οι επικοινωνιακοί κανόνες σήμερα δεν αφήνουν άλλα περιθώρια. Αν δεν επιδιώξεις το μερίδιό σου στην πίττα της πληροφόρησης ουσιαστικά ακυρώνεις την προβολή της άποψης και της δραστηριότητάς σου. Επιστρατεύουμε, λοιπόν, τις δυνάμεις μας. Με άρθρα γραμμένα στο υστέρημα του ελεύθερου χρόνου μας και με έσοδα από το πρόσφατο πάρτυ με την ευκαιρία της εναλλαγής των συμβούλων μας, ουσιαστικά δηλαδή με τη δική σας οικονομική συνδρομή. Με τη διάθεση όχι να «το παίξουμε» εκδότες, αλλά να συμβάλλουμε στη δική σας πληροφόρηση και τον προβληματισμό για τα τεκταινόμενα στο σύλλογο. Με την ελπίδα στην πορεία να σας βρούμε μαζί μας...

... Ξεκινάμε

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ Το Υπουργείο Δικαιοσύνης μεθοδεύει την τροποποίηση του εκλογικού συστήματος

Το ύφος του τίτλου δείχνει πράγματι παλιομοδίτικο και μεταπολιτευτικό, η σημασία όμως του επιχειρούμενου ανοσιουργήματος, είναι τεράστια για το μέλλον και την ποιότητα του δικηγορικού συνδικαλισμού. Χωρίς ποτέ να ζητηθεί από τους δικηγόρους, οι οποίοι, αντίθετα, χρόνια αγωνίστηκαν για την καθιέρωση της απλής αναλογικής στις εκλογές του ΔΣΑ και των μεγάλων συλλόγων, που έγινε με το ν. 1868/1989, το Υπουργείο Δικαιοσύνης μεθοδεύει την τροποποίηση του εκλογικού συστήματος.

Την εξήγγειλε ο Υπουργός κ. Ευ. Γιαννόπουλος από τον Οκτώβριο 1996 στην πρώτη «εθιμοτυπική» του επίσκεψη στα γραφεία του ΔΣΑ μετά την ανάληψη του υπουργείου, ενώ παρόμοιες θέσεις έχει διατυπώσει και ο γ.γ. κ. Κώστας Νταϊλιάνας από την εποχή που ήταν συνδικαλιστής του ΔΣΑ. Υπέρ της τροποποίησης τάσσονται και οι παρατάξεις που πρόσκεινται στο ΠΑΣΟΚ και τη Ν.Δ. Ευνόητος ο λόγος: Αθροιστικά και οι δύο παρατάξεις στις τελευταίες εκλογές συγκέντρωσαν μικρότερο ποσοστό από το 50% των ψήφων. Οι υποψήφιοι πρόεδροί τους δεν πήγαν καλύτερα: Ο πρώτος (κ. Νταϊλιάνας), παρότι χρίστηκε Α' Αντιπρόεδρος με ψήφους ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΣΥΝ στο ΔΣΑ, απέδρασε με την πρώτη ευκαιρία από τον δικηγορικό συνδικαλισμό για να συνεχίσει την πολιτική του καριέρα ως υποψήφιος βουλευτής και γ.γ. του υπουργείου Δικαιοσύνης. Ο δεύτερος (κ. Σωτ. Πολύδωρας) δεν είχε το κουράγιο ούτε τη θέση του στο Δ.Σ. του ΔΣΑ να αναλάβει. Παραιτήθηκε αμέσως μετά την εκλογή του και εγκατέλειψε ύστερα από πολύχρονη θητεία τον συνδικαλισμό.

Σκληρό το μαύρισμα. Αλλά δίκαιο. Η απλή αναλογική δεν συμβαδίζει με τα ψεύτικα διλήμματα. Ένα ευάριθμο και διαρκώς ογκούμενο ποσοστό δικηγό-

ρων (30% το 1990, 40% το 1993 και 60% το 1996) αποδεδειγμένα από τις παρατάξεις που αντιστοιχούν στα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας, εκπέμποντας ανάλογα μηνύματα και εκτός ΔΣΑ. Έξι παρατάξεις το 1990, έξι το 1993 και έντεκα το 1996 ανέδειξαν εκπροσώπους στο Δ.Σ. Ανεξάρτητα από τα αρνητικά χαρακτηριστικά πολλών μικρών συνδυασμών και ιδίως την ευκαιριακή προεκλογική (και μόνο) συγκρότησή τους για την έδρα χωρίς να διακρίνονται για τις αρχές ή κάποια ιδιαίτερη φυσιογνωμία, η απλή αναλογική προήγαγε το συνδικαλισμό, ανανέωσε το τοπίο και κυρίως ανάγκασε τις μεγάλες παρατάξεις σε συνεργασία προκειμένου να συγκροτείται πλειοψηφία στο Δ.Σ. Αυτό το τελευταίο τους αφαιρέσει τη δυνατότητα των ψευδοδιαφοροποιήσεων και της πόλωσης. Και κατέδειξε στο σώμα τη σύγκλιση των επιδιώξεών τους.

Έχει, λοιπόν, λογαριασμούς σοβαρούς να ξεκαθαρίσει με την απλή αναλογική ο κυρίαρχος συνδικαλισμός. Και προωθεί ήδη, μέσα από τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή του κώδικα περί δικηγόρων (και όχι μόνο μέσα από αυτήν) την τροποποίηση του συστήματος. Γίνεται λόγος για εκλογές με ενιαίο ψηφοδέλτιο. Αλλά ενιαίο ψηφοδέλτιο, σε έναν πολυάριθμο σύλλογο όπως ο ΔΣΑ σημαίνει:

- α) Πλειοψηφικό σύστημα, εκτός αν συνδυάζεται με μονοσταυρία.
- β) Αποσυλλογικοποίηση του συνδικαλισμού, τονισμός των προσωπικών και αποδυνάμωση των προγραμματικών στοιχείων της εκλογικής αναμέτρησης.
- γ) Εξατομίκευση των υποψηφιοτήτων, με προφανή υπεροχή όσων προβάλλονται από τα ΜΜΕ ή διαθέτουν οικονομικές δυνατότητες «εκοτραπείας».
- δ) «Διαπλεκόμενες» συμμαχίες ετερόκλητων υποψήφιων, ελεγχόμενες και προβαλλόμενες από αντίστοιχα κέντρα.

Σ' αυτό το τεύχος

Έμμισθοι συνεργάτες
βορά στα μεγάλα δικηγορικά γραφεία.
σελ. 3

ΣΕΓΚΕΝ - Ηλεκτρονικό φακέλωμα. Ο μεγάλος αδελφός είναι εδώ.
σελ. 2

Τηλεματική
Καθημερινά προβλήματα
σελ. 3

Λαθρομετανάστες
Πέφτουν οι μάσκες.
σελ. 2

Αγρότες - μαζικές δίκες
και καταδίκες χωρίς στοιχεία.
σελ. 3

Και όχι μόνο.

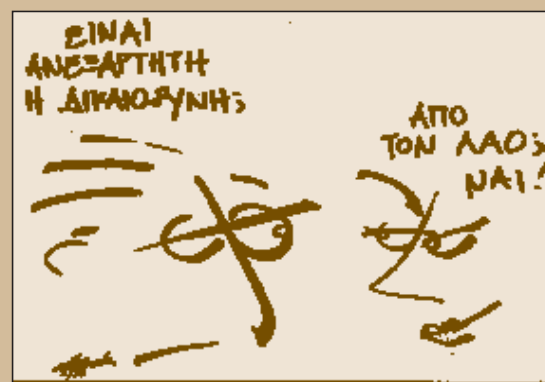
Η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αντί να κοιτάζει τα χάλια της (κοντεύει ένας χρόνος στις καρέκλες τους και ένα δικηγορικό πρόβλημα δεν έχουν λύσει!) απεργάζεται αντιδημοκρατικά σχέδια.

Η ηγεσία του ΔΣΑ και της Ολομέλειας των προέδρων, αντί να εκφράζει με τον εντονότερο τρόπο την αντίθεσή της στις μεθοδεύσεις, δείχνει να τις ανέχεται και ίσως σιωπηρά να συμπράττει.

Για άλλη μια φορά τους καταγγέλλουμε. Η εγρήγορση και αντίδραση των παρατάξεων και των δικηγόρων με δημοκρατικές ευαισθησίες είναι απαραίτητη όσο ποτέ άλλοτε για την αποτροπή των αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων.

δικαιοσύνη από ήγους για ήγους

Η κατάσταση της ελληνικής δικαιοσύνης τέθηκε επί τάπητος με τις δηλώσεις Ματθία. Εμείς, επειδή θεωρούμε ότι η συζήτηση για τη δικαιοσύνη αφορά τους πολίτες και πρέπει να γίνεται δημόσια πέρα από κάθε θεσμολαγνική νουθεσία «να πέ-

σουν οι τόνοι» (Ρουπακιώτης), δραττόμεθα της ευκαιρίας να σημειώσουμε: α) το βασικό πρόβλημα της δικαιοσύνης είναι η ένταση αυταρχικών αποφάσεων και αντιλήψεων που εκφράζονται τόσο από την ηγεσία των ανώτατων δικαστηρίων, όσο και από τις δικαστικές ενώσεις. Να θυμηθούμε τις δίκες διανοουμένων, τις συνεχείς κηρύξεις απεργιών ως παράνομες, τις δίκες των αγροτών και του Πολυτεχνείου '95 που καταστρατήγησαν κάθε δικαίωμα κατοχυρωμένο από τη δικονομία τον εν γένει αυταρχισμό απέναντι σε κατηγορούμενους και δικηγόρους, β) αυταρχικής εμπνεύσεως είναι και η πρόταση για συνταγματική κατοχύρωση της Σχολής Δικαστών που παράγει δικαστές απομονωμένους από την κοινωνία. Είναι τουλάχιστον αντιφατικό να καταγγέλλεται «έλλειψη κοινωνικής εμπειρίας των δικαστών» και να προτείνεται ως λύση η Σχολή. Η Σχολή πρέπει να μετατραπεί σε σεμινάριο επιμόρφωσης, οι δε Δικαστές να διορίζονται με διαγωνισμό μετά από 7 χρόνια δικηγορίας, γ) είναι ανησυχητικά επίσης η υποτίμηση των συνδικαλιστικών ενώσεων με στόχο τη συγκέντρωση εξουσίας στα ανώτερα κλιμάκια της δικαιοσύνης. Τέλος αντί να επιζητείται η πλήρης κατάργηση κάθε δικαίωματος απεργίας στους δικαστές (που ούτως ή άλλως δεν προβλέπεται), πρέπει αντίθετα να κατοχυρωθεί συνταγματικά αυτό το δικαίωμα. Όποιος στερείται δικαιωμάτων, στερείται και κοινωνικής ευαισθησίας για τα δικαιώματα των άλλων.

Σένγκεν Ηλεκτρονικό φακέλωμα

Ο μεγάλος αδελφός είναι εδώ

Η επικύρωση της Συνθήκης Σένγκεν από τη Βουλή σηματοδοτεί μια νέα εποχή αστυνόμευσης και καταστολής όσων τολμούν να αγωνιστούν ενάντια στη βίαιη αναδιάρθρωση αναγκών και δικαιωμάτων.

Με τη συνθήκη αυτή, η Ελλάδα αναλαμβάνει να διασυνδεθεί με το κεντρικό υπολογιστή του συστήματος Σένγκεν που εδρεύει στο Στρασβούργο και έχει τη δυνατότητα να καταγράφει τα προσωπικά στοιχεία 9.000.000 Ευρωπαίων πολιτών, ύποπτων για τη διάταξη αδικημάτων.

Με τη συνθήκη αυτή αναίρεται κάθε έννοια Κράτους Δικαίου. Το τεκμήριο αθωότητας, που τα τελευταία χρόνια έχει δεχθεί πολλαπλά χτυπήματα τόσο από τις κυβερνήσεις (ας θυμήσουμε μόνο τον Μητσότακη και τα «κλεφτρόνια του Εξαρχείου» ή την πρόσφατη παρέμβαση του Υφυπουργού Γεωργίας Σωτηρή για τις δίκες των αγροτών), όσο και από τα ΜΜΕ, δέχεται τη χαρακτηριστική βολή. Για το φακέλωμα των πολιτών στον κεντρικό υπολογιστή δεν απαιτείται τελεσίδικη δικαστική απόφαση, ούτε καν η ύπαρξη βάσιμων ενδείξεων για την τέλεση αδικήματος, αλλά αρκεί απλώς η ύπαρξη «ενδείξεων» που να δημιουργούν **υπόνοιες** ότι κάποιος **προτίθεται** να διαπράξει αδικήματα ή ενδείξεων από τις οποίες **επιτρέπεται** να **υποθεθεί** ότι είναι απαραίτητη η καταγραφή πληροφοριών για την **πρόληψη** μιας σοβαρής απειλής της εσωτερικής ή εξωτερικής ασφάλειας ενός κράτους» (99& 2β). Ενδείξεις που δεν εξετάζονται φυσικά από τις δικαστικές, αλλά από τις αστυνομικές αρχές. Αυτές δε οι υπόνοιες θέτουν σε κίνηση ένα μηχανισμό «διακριτικής παρακολούθησης» του υπόπτου από τις αστυνομικές αρχές. Σε επείγουσες περιπτώσεις μάλιστα επιτρέπεται η παρακολούθηση αυτή να γίνεται και από αστυνομικές αρχές, ξένες από τη χώρα στην οποία βρίσκεται ο ύποπτος (40 & 1, 2). Ας μην ξεχνάμε άλλωστε ότι πέραν της Ευρωπαϊκής Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας (Trevi) ήδη έχει προωθηθεί η λειτουργία Ευρωπαϊκής Αστυνομία (Europol).

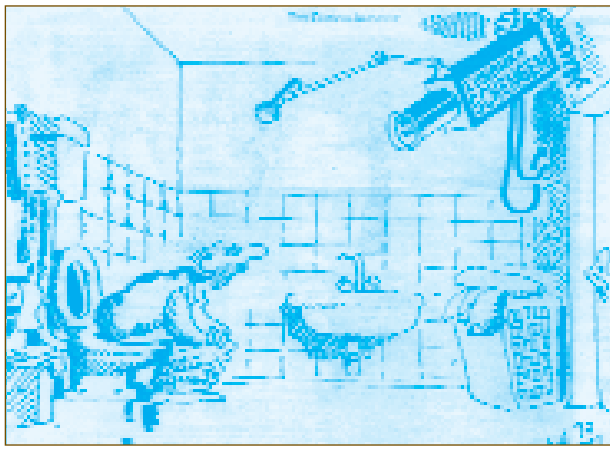
Αντίστοιχα δίνεται η δυνατότητα στις δικαστικές αρχές αρχές να μην αντλούν στοιχεία για τη συμπεριφορά του κατηγορούμενου μόνο από το ποινικό μητρώο, αλλά και από τις εγγραφές στο Σύστημα Σένγκεν (126/2). Το ποινικό δίκαιο ανατρέπεται: Κατά τα ναζιστικά πρότυπα εγκληματική συμπεριφορά δεν θεωρείται πλέον η πράξη, αλλά το φρόνημα.

Τι είδους στοιχεία επιτρέπεται να εγγραφούν στον υπολογιστή αυτό;

Την απάντηση μας τη δίνει τόσο η πρακτική εφαρμογή του συστήματος, όσο και ο νόμος 2472/97 που πρόσφατα ψηφίστηκε στη Βουλή ως απαραίτητη προϋπόθεση για την κύρωση της συνθήκης (117&2) και φέρει τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Προστασία του πολίτη από την επεξεργασία προσωπικών στοιχείων».

Σύμφωνα με το νόμο αυτό επιτρέπεται η δημιουργία βάσεων δεδομένων που θα καταγράφουν τις φιλοσοφικές, πολιτικές και θρησκευτικές αντιλήψεις των πολιτών, καθώς και την ερωτική τους ζωή εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία της εθνικής ασφάλειας ή για τη **διακρίβωση** κάθε είδους εγκλήματος (ακόμα και πταισματος). Με άλλα λόγια κάθε πολίτης που ανακηρύσσεται «ύποπτος» για οποιοδήποτε έγκλημα φακέλλεται μέχρι τις πιο ενδόμυχες σκέψεις του.

Οι ρυθμίσεις αυτές είναι κατάφωρα αντισυνταγματικές και

πλήττουν τον πυρήνα της προστασίας του ιδιωτικού απορρήτου (άρθρο 9 του Συντάγματος). Γιατί η καταγραφή των πολιτικών προτιμήσεων και της ερωτικής συμπεριφοράς πολιτών είναι μέτρο δυσανάλογα βαρύ για την διακρίβωση οποιουδήποτε αδικήματος, όσο σοβαρού και αν είναι.

Αλλωστε το ίδιο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που τάσσεται σαφώς υπέρ της Συνθήκης διαπιστώνει σε έκθεσή του ότι οι αστυνομικές αρχές αυτά ακριβώς τα στοιχεία καταγράφουν στον κεντρικό υπολογιστή.

Η πρακτική αυτή απαντά επίσης στο ερώτημα με ποιο τρόπο θα συγκεντρωθούν τα στοιχεία που καταγράφονται στον υπολογιστή. Με τη μέθοδο της διακριτικής παρακολούθησης φυσικά... Η γνώριμη σε παλιότερους φιγούρα του χαφέ νομιμοποιείται με τη Συνθήκη και αποκτά υπέρτατη ισχύ νόμου...

Μπορεί να υπάρξει ελεύθερη διακίνηση πολιτών στον ευρωπαϊκό χώρο χωρίς φακέλωμα; Την απάντηση δίνει η ίδια η πραγματικότητα. Εδώ και χρόνια λειτουργεί η Βόρεια Τελωνειακή Ένωση μεταξύ των Σκανδιναβικών χωρών, στα πλαίσια της οποίας κατοχυρώνεται η ελεύθερη διακίνηση πολιτών χωρίς να επιβάλλονται πρόσθετα μέτρα ασφάλειας.

Συνεπώς γιατί καθιερώνεται το φακέλωμα;

Συχνά διατυπώνεται η λανθασμένη άποψη ότι με τη συνθήκη Σένγκεν η Ευρώπη συγκροτείται ως αντιδημοκρατικό φρούριο απέναντι στους αλλοδαπούς. Αυτή είναι πραγματικά η μια μόνο όψη του νομίσματος. Με τη συνθήκη Σένγκεν εντείνονται οι έλεγχοι στα εξωτερικά σύνορα της ένωσης, ορίζεται δε κατά πρώτο λόγο η χώρα υποδοχής ως χώρα εξέτασης της απήσεως του ασύλου. Εν γένει δε η πρόσφατη νομοθεσία της Ένωσης (Σύμβαση Δουβλίνου) απαγορεύει κατ' ουσίαν την παροχή ασύλου σε όποιον αλλοδαπό προέρχεται από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού αυτές θεωρούνται ασφαλείς και δημοκρατικές, ανεξάρτητα από το αν επαναπροωθούν τους αλλοδαπούς στις χώρες προέλευσής τους. Αντίστοιχα ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία του συστήματος Σένγκεν τίθεται η καταγραφή και η απέλαση των οικονομικών λαθρομεταναστών που επιχειρείται σήμερα με τα προεδρικά διατάγματα του υπουργείου Εργασίας. Η

κατάργηση του ασύλου δεν αφορά όμως μόνο τους μη Ευρωπαίους, αλλά και τους πολίτες της Ένωσης (να θυμίσουμε πόσο ασφαλείς είναι οι Ιρλανδοί που αντιμετωπίζουν τις διαρκώς αποκαλυπτόμενες σκευωρίες της βρετανικής αστυνομίας ή οι Βάσκοι που έχουν να αντιμετωπίσουν τα τάγματα θανάτου της Ισπανίας του Γκονζάλες και του Αθνάρι;) Η Ισπανία μάλιστα έχει ζητήσει στα πλαίσια της Διακυβερνητικής τηρητή εξαίρεση των ευρωπαίων πολιτών από το άσυλο.

Προπάντων δεν πρέπει όμως να παρατηρήσουμε ότι σύστημα Σένγκεν δεν καταγράφει μόνο τους αλλοδαπούς. Καταγράφει πρώτα και κύρια τους πολίτες της Ένωσης. Το φρούριο της Ευρωπαϊκής υψώνει τα τείχη του απέναντι στους ίδιους τους πολίτες. Τον εσωτερικό εχθρό που δέχεται τα πλήγματα της πολιτικής της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, της αναδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων με την κατάργηση κατακτήσεων όπως το ωράριο, η κοινωνική ασφάλιση κ.λπ. και υπάρχει ο κίνδυνος να ξεσηκωθεί και να διαπράξει αδικήματα όπως οι καταλήψεις κτιρίων και δρόμων, οι συγκρούσεις με την αστυνομία κ.λπ. Η ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων βρίσκεται άλλωστε σήμερα στην ημερήσια διάταξη. Να θυμίσουμε μόνο τις μαζικές δίκες 6.000 αγροτών που καταδικάζονται με σαθρότητα στοιχεία.

Ακριβώς επειδή οι οικονομικοί στόχοι των αστικών τάξεων της Ευρώπης πρέπει να επιτευχθούν, προκειμένου να ανταγωνιστούν επιτυχώς ΗΠΑ και Ιαπωνία, προωθείται μια σιγή νεκροταφείου για όσους πλήττονται απ' άκρου εις άκρον της Ευρώπης. Γι' αυτό άλλωστε προτείνεται από την Ολλανδική προεδρία η ένταξη της συνθήκης Σένγκεν στο καταστατικό πλαίσιο της Ένωσης (και μάλιστα ως απαραίτητος όρος για τη διεύρυνση προς ανατολάς) με δικαίωμα μη εφαρμογής μόνο για όσες χώρες είναι ήδη στην Ένωση και έχουν ρητώς αρνηθεί να επικυρώσουν τη συνθήκη (μέχρι τώρα Μ. Βρετανία και Ιρλανδία).

Οι προτάσεις αυτές δείχνουν προς μια σαφή κατεύθυνση κοινωνικού μεσαίωνα και συνδέονται με την πρόταση εναρμόνισης των ποινικών δικαίων των ευρωπαϊκών κρατών (ας σημειωθεί δε ότι το ελληνικό ποινικό δίκαιο και προπάντων η δικονομία είναι από τα πιο φιλελεύθερα στην Ευρώπη).

Επί όλων αυτών οφείλουμε να αντιδράσουμε. Τόσο ως μελλοντικές καταγραφές στο σύστημα Σένγκεν όσο και ως δικηγόροι υπερασπιστές των πληττόμενων δικαιωμάτων. Δυστυχώς μέχρι σήμερα ο ΔΣΑ δεν επέδειξε την κοινωνική ευαισθησία που απαιτείται. Δεν εξέδωσε δελτίο τύπου για να εκφράσει την αντίθεσή του στο νόμο για το φακέλωμα, η δε συνθήκη Σένγκεν ενεγράφη ως τελευταίο θέμα στην ημερήσια διάταξη του τελευταίου Δ.Σ. πριν από την επικύρωση. Αφήνοντας όμως πίσω κάθε εξουσιοφόβο και κάθε εξουσιολάτρη πρέπει να εκφράσουμε δυναμικά την αντίθεσή μας σε τέτοια μέτρα. Γιατί ο αγώνας για τη μη εφαρμογή της Συνθήκης αρχίζει τώρα.

(Το κείμενο αυτό αποτελεί την εισήγηση του συμβούλου της Εναλλακτικής Παρέμβασης στο ΔΣΑ Δημήτρη Σαραφιανού στην εκδήλωση που έγινε στα γραφεία του ΔΣΑ την 9/6/1997).

Σένγκεν II

Εσωτερικό δίκαιο αποτελεί πλέον η περιβόητη

Συνθήκη Σένγκεν, που με ταχύτατες και συνοπτικές διαδικασίες στη Βουλή ψηφίστηκε η κύρωσή της, όπως λίγους μήνες πριν και ο ψευδεπίγραφος ν. 2472/1997 για την «Προστασία του πολίτη από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων». Η Ελλάδα πλέον διαθέτει ένα πλήρες θεσμικό οπλοστάσιο ηλεκτρονικού φακέλλωματος, από εκείνα που καμιά ολοκληρωτική κοινωνία δεν τόλμισε να θεσπίσει.

Αξία της τύχης της η ελληνική αριστερά σε όλες τις εκδοχές της (Συνασπισμός, ΚΚΕ κ.λπ.) δεν κατάφερε ούτε μια διαδήλωση να διοργανώσει ενάντια στα παραπάνω, αφήνοντας τις πρωτοβουλίες αντίστασης σε διάφορους γραφικούς ρασοφόρους, θρήσκους και αντιχριστούς που το μόνο που πέτυχαν ήταν να γελοιοποιήσουν – με την ανάλογη προβολή από τα ΜΜΕ – κάθε φωνή ενάντια στη Σένγκεν.

Σένγκεν III

Εκδήλωση για το θέμα οργάνωσε στις 9/6/1997 και η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων του ΔΣΑ με ομιλητές τους κ.κ. Τάκη Παππά, πρώην πρόεδρο ΔΣΑ, Δημήτρη Σαραφιανό, εκπρόσωπο της Εναλλακτικής Παρέμβασης στο ΔΣ του ΔΣΑ και μέλος της επιτροπής και Νίκο Τσιούνη, εκπρόσωπο της συντονιστικής επιτροπής σωματείων και συλλόγων ενάντια στην κύρωση της συνθήκης Σένγκεν. Οι ομιλητές ενημέρωσαν τους παρευρισκόμενους για το περιεχόμενο της συνθήκης, τις δυσμενείς επιπτώσεις της στην αυτονομία της ελληνικής συνταγματικής τάξης και διατύπωσαν προτάσεις αντίστασης.

Μελανό σημείο της εκδήλωσης η συμπεριφορά του συντονιστή της Δημήτρη Φίλη, ο οποίος δίκην κυβερνητικού εκπροσώπου του κ. Ρουπακιάτη, δέκοιπε επανειλημμένα και σε όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης όσους ομιλητές επιχειρήσαν να ασκήσουν κριτική στην τακτική του ΔΣΑ και του προέδρου του για το θέμα. Φαίνεται πως ο πειρασμός της εξουσίας του μικροφώνου έχει πολλούς οπαδούς, ακόμη και σε εκείνους που την είχαν υποστεί πριν γίνουν άνθρωποι του προέδρου.

Λαθρομετανάστες. Πέφτουν οι μάσκες

Σε πρόσφατη εκδήλωση στο ΔΣΑ ο γ.γ. του Υπουργείου Εργασίας (και παλιός βουλευτής της ΕΔΑ) Β. Μπρακατσούλας παρουσίασε τα προεδρικά διατάγματα που ετοιμάζει το Υπουργείο του για τη νομιμοποίηση των λαθρομεταναστών ως το απαύγασμα της φιλελεύθερης πολιτικής σκέψης.

Κατά τη συζήτηση όμως επισημάνθηκε ότι: α) τα π.δ. προβλέπουν εξαιρετικά σύντομη προθεσμία (6μηνη) για την υποβολή αίτησης άδειας παραμονής και φυσικά δεν καλύπτουν όσους εισέλθουν λαθραία αργότερα, β) για την έκδοση της άδειας απαιτούνται υπερρεσιακά έγγραφα (διαβατήρια, ταυτότητες κ.λπ., που συνήθως κατακρατούνται εκβιαστικά από τους εργοδότες, για να ρίχνουν τις αμοιβές ενώ δεν προβλέπονται ουσιαστικά κίνητρα ή ποινές που να εξαναγκάζουν τους εργοδότες να επιτρέψουν την υποβολή άδειας, γ) αντίθετα διατηρείται σε ισχύ ο ρατσιστικός ν. 1975/91 που προβλέπει ποινές για τους λαθρομετανάστες (!), δ) τα π.δ. αφορά μόνο όσους δύνανται και επιθυμούν να εργαστούν, έχουν δε εξασφαλίσει και εργοδότη (!), ενώ ο εξουσιοδοτικός ν. 2434/96 αναφέρεται σε όσους επιθυμούν να εργαστούν ή διαμείνουν στην Ελλάδα, ε) υπό αυτό προφανώς το σκεπτικό απαγορεύεται η χορήγηση άδειας σε όσους πάσχουν από ανιάτες επίκδυες ασθένειες (έστω και αν τις κόλλησαν στην Ελλάδα...), στ) για τη μακροχρόνια άδεια παραμονής απαιτείται ποινικό μητρώο της χώρας προέλευσης (!), για δε την προσωρινή να μην υπάρχει καταδίκη για πλημμεληματικές πράξεις που επισύρουν ποινή άνω του έτους (π.κ. εξύβριση...), έστω και αν έχουν εκτίσει την ποινή ή καταδικαστεί ερήμην, ζ) οι όποιες ευεργετικές διατάξεις δεν ισχύουν για τους εργαζόμενους στη ναυτιλία και η) δύναται ο Υπουργός Εθνικής Ασφάλειας ή Δημόσιας Τάξης να επιβάλλει για λόγους «εθνικής ασφαλείας» (...) περιορισμούς στην εγκατάσταση, διαμονή ή και να αιτούντες επιβάλλει την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος από τον αλλοδαπό, καθώς και να αναστείλει από κοινού με τον Υπουργό Εργασίας την άδεια παραμονής «εάν συντρέχουν λόγοι γενικότερου δημόσιου συμφέροντος» (...) Με άλλα λόγια επιβάλλονται εδώ περιορισμοί σε ατομικά δικαιώματα που προβλέπονται από τη Σύμβαση της Ρώμης κατ' εξουσιοδότηση προεδρικού διατάγματος!

Και φυσικά όσοι παρουσιαστούν για να ζητήσουν άδεια και δεν τους χορηγηθεί απελαύνονται αμέσως... Η εν γένει δημοκρατικότητα της διαδικασίας παραγωγής των π.δ. στόχευε συνεπώς στην εξασφάλιση της καταγραφής και κατόπιν απέλασης των μεταναστών για να μπορέσει να εφαρμοστεί και η Συνθήκη Σένγκεν.

Απαντώντας στις επικρίσεις ο γ.γ. εξέφρασε τις πραγματικές αντιλήψεις της κυβέρνησης -δεν μπορούμε να νομιμοποιούμε όλους τους μετανάστες. Το θέμα είναι πόσους και ποιους χρειαζόμαστε για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας-, -δεν είναι δυνατό να επιτρέψουμε ελευθερία διακίνησης στους μετανάστες. Εάν εισέλθουν Σκοπανοί και εγκατασταθούν στη Μακεδονία δεν πρέπει να τους μεταφέρουμε στην Κρήτη να μαζέψουν ελιές-, «δεν μπορούμε να περιθάλψουμε τους μετανάστες και να καταστήσουμε άσυλο ανιάτων. Τι θα πείτε εάν η κόρη σας κολλήσει aids από αλλοδαπό;», «δεν μπορούμε να κατοχυρώνουμε δικαιώματα όταν κινδυνεύει η ελληνική ναυτιλία». Και μετά λέμε ότι δεν υπάρχουν Έλληνες Λεπέν...

Επί του πεπτηρίου: Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές έγινε γνωστή η απόφαση του Υπουργείου Εργασίας να αποκλειστούν οι Άλβανοι λαθρομετανάστες και γενικά όσοι προέρχονται από γειτονικές χώρες από τη νομιμοποίηση. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη κοροϊδία και εξαπάτηση που μπορούσαν να τους επιφυλάξουν. Οι μάσκες έπεσαν.

Πρόσφατα Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που έχει συσταθεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για την τροποποίηση του Κώδικα Δικηγόρων ασχολήθηκε (δυστυχώς για το μέλλον του επαγγέλματος) με το θέμα της άσκησης. Η πρόταση στην οποία φαίνεται να συγκλίνει η επιτροπή προβλέπει πρώτον ένα πρώτο κύκλο τετραετούς φοιτήσεως στο Πανεπιστήμιο, ο οποίος θα καταλήγει στην απονομή πτυχίου «νομικών σπουδών» και δεύτερον ένα δεύτερο κύκλο δευτέρους φοιτήσης, ο οποίος θα καταλήγει σε πτυχίο δικηγόρου, ο κάτοχος του οποίου θα μπορεί να εγγραφεί στο ΔΣΑ ως ασκούμενος για ένα ακόμα έτος! Με το τέλος της άσκησης θα ακολουθούν (αυστηρές) εξετάσεις. Με δεδομένο ότι η εντατικοποίηση των σπουδών στα ΑΕΙ με την άκριτη προσθήκη νέων μαθημάτων και την οριοθέτηση ποσοστών επιτυχίας ανά μάθημα έχει οδηγήσει στην αύξηση του χρόνου που απαιτείται για την ολοκλήρωση των σπουδών στα εξήμισυ χρόνια, ο συνολικός χρόνος προετοιμασίας για την έξοδο στο επάγγελμα αυξάνει στα 9 1/2 έτη. Για τους άνδρες ο χρόνος αυτός επιμηκύνεται καθώς η άσκηση θα περιλαμβάνει παρακολούθηση ειδικών σεμιναρίων (με απουσιολόγιο) και θα είναι αδύνατο κάποιος να ασκείται και να υπηρετεί ταυτόχρονα τη στρατιωτική του θητεία. Για όσους επιθυμούν να παρακολουθήσουν και μεταπτυχιακές σπουδές ο χρόνος αυξάνει ακόμα περισσότερο.

Ας υπενθυμίσουμε ότι στην Επιτροπή αυτή μετέχει και ο Πρόεδρος του ΔΣΑ Α. Ρουπακιάτης, ο οποίος συντάχθηκε σαφώς με αυτή την πρόταση. Με δεδομένο ότι στην επιτροπή μετέχουν ακόμα ο γ.γ. του Υπουργείου Κ. Νταϊλιάνας και ο γνωστός σύμβουλος Θ. Βασιλάκης παρατηρείται μια υπερκομματική συναίνεση σε ρυθμίσεις αυτού του είδους.

Η ίδια συναίνεση καταγράφηκε άπλετα σε πρόσφατο Δ.Σ. Όλοι οι σύμβουλοι που μίλησαν, με την εξαίρεση του εκπροσώπου της Εναλλακτικής Παρέμβασης, τάχθηκαν ρητά υπέρ της επιμήκυνσης του χρόνου σπουδών και της διατήρησης του θεσμού της άσκησης είτε με τη μορφή που έχει σήμερα, είτε με τη μορφή ειδικών κέντρων (ΚΕΝΕ), πάντα σε συνδυασμό με αυστηρές τελικές εξετάσεις.

Ο στόχος των προτεινόμενων ρυθμίσεων εί-

Μάθε παιδί μου γράμματα!

να σαφής: να αποτρέψουν τη μεγάλη μάζα των αποφοίτων νομικής να εγγραφεί στους δικηγορικούς συλλόγους. Εάν υπολογίσει κανείς ότι ήδη σήμερα μόνο το 60% όσων εγγράφονται στις νομικές σχολές ακολουθούν το επάγγελμα του δικηγόρου, στόχος είναι η μείωση του ποσοστού στα επίπεδα του 20%. Το *numerus clausus*, που δεν τολμά να θεσπίσει ανοιχτά ο Σύλλογος, μπαίνει από το παράθυρο και μάλιστα με τον πιο αντικοινωνικό τρόπο. Πέραν του ότι η ρύθμιση αυτή θα δημιουργήσει μια τεράστια μάζα ανέργων πτυχιούχων νομικής, κριτήριο για την επιλογή καθίσταται το χρήμα: δικηγόρος μπορεί να γίνει μόνο όποιος έχει την οικονομική δυνατότητα να τον τρέφουν οι γονείς του μέχρι τα τριάντα (είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε ακόμα ότι η πολιτική όλων των κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια προβλέπει την επιβολή διδασκτρών στους φοιτητές). Ο τύπος δικηγόρου που θα παραχθεί με την ένταση των ταξικών φραγμών, τον έντονο ανταγωνισμό και τον πρακτικό προσανατολισμό που θα δοθεί με το δεύτερο πτυχίο φαντάζει πραγματικά αποκρουστικός. Εάν συνυπολογίσουμε ότι ο διαχωρισμός μεταξύ δικηγόρων-δικαστών-συμβολαιογράφων μετά τα τέσσερα έτη των σπουδών θα εντείνει τις συγκρούσεις των κλάδων, η τελική κατάληξη θα είναι ένας αυταρχικός δικαστής, ο οποίος δεν θα έχει υπερασπίσει ποτέ του τα συμφέροντα πολιτών (τα αποτελέσματα είναι ήδη εμφανή στους πρώτους αποφοίτους της Σχολής Δικαστών) και τα παραδέχεται ακόμη και ο πρόεδρος του Α.Π. κ. Σ. Μαθιός, ένα δικηγόρος-δικολάβος, ξένος προς τα συμφέροντα των φτωχότερων στρωμάτων και ένας συμβολαιογράφος-χαρτογιακάς.

Μια δικαιοσύνη αυταρχική, μια δικηγορία

για λίγους. Για λίγους δικηγόρους και για λίγους πολίτες. Αρκεί να θυμίσουμε όλα τα μέτρα που έχουν αυξήσει τα τελευταία χρόνια το κόστος πρόσβασης στη δικαιοσύνη (ασφαλιστικό, φορολογικό, πρόσφατες αποφάσεις ΔΣΑ για επιβολή δικηγορικού στις καταθέσεις βλ. και ειδικό άρθρο).

Το μεσαιωνικό αυτό μέλλον προωθείται υπό το πρόσχημα της αναβάθμισης των γνώσεων του δικηγόρου, αλλά στην πραγματικότητα επιχειρείται στο όνομα του αποπληθωρισμού. Η σύγχυση είναι σκόπιμη. Όποιος γνωρίζει έστω και ελάχιστα την πραγματικότητα του κλάδου έχει ήδη κατανοήσει ότι οι γνώσεις του δικηγόρου δεν αποκτούνται παρά με την πρακτική διεκπεραίωση των υποθέσεων και το συνεχές διάβασμα. Όποιος δεν έχει αναλάβει την ευθύνη να χειριστεί μια υπόθεση δεν μαθαίνει δικηγορία παρά μόνο θεωρητικά. Όσο για την άσκηση, αυτή έχει γαλουχήσει μέχρι τώρα γενιές ασκούμενων με την κατάθεση δικωγράφων, συνηθέστερα δε με το ψήσιμο των καφέδων και με άλλες γραμματειακές εργασίες. Η μαθητεία του ασκούμενου είναι μαθητεία στη μισθωτή δουλειά και όχι στη δικηγορία. Με τις ρυθμίσεις που προωθούνται και οδηγούν στην ένταση της επιλογής δεν πρόκειται να αλλάξει ο χαρακτήρας και η πραγματικότητα της άσκησης, αλλά η ιδεολογία του ασκούμενου: ο μελλοντικός δικηγόρος θα τείνει να νομίζει ότι επειδή θα βγαίνουν λιγότεροι στα επάγγελμα θα πρέπει να εντατικοποιήσει ακόμα περισσότερο τη συσσώρευση άχρηστων γνώσεων, να γλύψει τους καθητές και τους εργοδότες του και να πατήσει επί πτωμάτων για μια θέση στον ήλιο.

Αν ο ΔΣΑ ήθελε πραγματικά να βοηθήσει

στην άνοδο του επιπέδου της δικηγορίας θα έπρεπε να καταργήσει την άσκηση όπως τη γνωρίζουμε, να αναγνωρίσει πλήρη εργασιακά δικαιώματα στον πτυχιούχο της νομικής και να διεκδικήσει την επιχορήγηση ειδικών σεμιναρίων που θα τα παρακολουθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι νέοι (αλλά και παλιότεροι) δικηγόροι πάνω στις σύγχρονες νομολογιακές και νομοθετικές εξελίξεις.

Να παρατηρήσουμε ακόμα ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν θα βελτιώσουν την κατάσταση στο επάγγελμα, που αντίθετα απ' ό,τι λέγεται (ήδη από το 1911) δεν μαστιζείται από τον υπερπληθωρισμό, αλλά από την άνιση κατανομή της δικηγορικής ύλης μεταξύ των γραφείων. Με λιγότερους δικηγόρους δεν θα μεταφερθεί το 80% της ύλης που κατέχουν σήμερα το 20% των γραφείων στους υπόλοιπους δικηγόρους, αλλά θα ενταθεί ο ανταγωνισμός των μεγάλων γραφείων για την κατάκτηση του ποσοστού της ύλης που θα παραμείνει ελεύθερο. Η πρόσκαιρη ανακούφιση ορισμένων μαχόμενων δεν θα κρατήσει πολύ. Τα μέτρα αυτά δεν αναιρούν το γεγονός ότι ολόένα και περισσότερα τμήματα πολιτών δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αντέξουν το κόστος μιας αντιδικίας.

Εντέλει ο φοιτητής που έχει έξι χρόνια στο δημοτικό, έξι στο γυμνάσιο, έξι στο πανεπιστήμιο, δύο για δικηγόρος, ένα χρόνο άσκηση και εξετάσεις θα γίνει μισθωτός συνεργάτης με 150.000 το μήνα (και αν, αφού ο Σύλλογος αρνήθηκε να λάβει προστατευτικά μέτρα για τους συνεργάτες - βλ. σχετικό άρθρο).

Η λύση για το επάγγελμα μπορεί να προέλθει μόνο α) με τη υιοθέτηση μέτρων για την αναδιάρθρωση της ύλης και του τρόπου αμοιβής του δικηγόρου (επιβολή γραμματίου στις μεγάλες συμβάσεις και τα εταιρικά, κλιμάκωση του γραμματίου ανάλογα προς το αιτούμενο ποσό), β) την κατάργηση των διακρίσεων παρά πρωτοδικαίς, παρ' εφέταις κ.λπ., καθώς και του δικαιώματος άσκησης δικηγορίας από βουλευτές, καθηγητές, εμμίσθους του Δημοσίου, που υποβοηθούν τη συγκέντρωση της ύλης, γ) την ενίσχυση των δικηγορικών εταιρειών σε συνεργατική βάση και δ) την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των συνεργατών

ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΤΙΝΑ

Η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων του Συλλόγου έχει ήδη συσταθεί από συναδέλφους με αξιόλογη επιστημονική παρουσία και κοινωνική ευαισθησία και παράγει σημαντικό έργο επισημαίνοντας παραβιάσεις των ατομικών, πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων τόσο στη νομοθεσία, όσο και στην πρακτική των οργάνων άσκησης εξουσίας (Στέφανος, νόμος για ηλεκτρονικό φακέλλωμα, π.δ. για νομιμοποίηση λαθρομεταναστών). Κατά ένα όμως... περιεργό τρόπο ο Πρόεδρος του ΔΣΑ της αμφισβητή διαρκώς το δικαίωμα να αυτοσυγκαλείται και να απευθύνεται δημόσια. Ένας Πρόεδρος με «εγνωσμένη ευαισθησία σε κοινωνικά θέματα» τι φοβάται άραγε;

Εκδήλωση με θέμα την προστασία των αναδασώσεων από την ελληνική νομοθεσία οργάνωσε στα γραφεία του ΔΣΑ στις 5/6/1997 για να τιμήσει την παγκόσμια ημέρα του περιβάλλοντος η επιτροπή οικολογίας του ΔΣΑ. Ομιλητές ο δασολόγος κ. Δημητράκοπουλος και οι δικηγόροι κ.κ. Α. Μαριά και Κ. Διάκος, καθώς και πολλά μέρη του ακροατήριου, που πήραν το λόγο στη συζήτηση που ακολούθησε.

Εκδήλωση ενάντια στην επέμβαση της πολυεθνικής **δυναμης στην Αλβανία** διοργανώθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΑ με πρωτοβουλία των συμβούλων Β. Δημόπουλου, Β. Κουρή, Π. Γαλετσέλη και του εκπροσώπου της Εναλλ. Παρέμβασης στο Δ.Σ. του ΔΣΑ Δ. Σαραφιανού. Στην εκδήλωση που μίλησαν ο γ.γ. της ΕΕΔΥΕ Θ. Παφίλης, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στην εξέγερση του αλβανικού λαού Δ. Δεσύλλας, η γ.γ. της ΕΕΔΔΑ Γ. Λογαρά και ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλίας Αλβανών Εργαζομένων Ταχίρ Μιτς, καταγγέλλθηκε η πολυεθνική επέμβαση που στοχεύει στην καταστολή της λαϊκής εξέγερσης και παραβιάζει βάνουσα και απροκάλυπτα τη βούληση και την ανεξαρτησία του αλβανικού λαού, αντίθετα με τους κανόνες της διεθνούς και εσωτερικής έννομης τάξης. Ιδιαίτερως επισημάνθηκε ότι η ελληνική αστική τάξη έχει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτή την επέμβαση αφού: α) η εργατική τάξη της Αλβανίας που εξεγείρεται αποτέλεσε τα τελευταία χρόνια το πιο υποβαθμισμένο και αδύναμο κομμάτι της ελληνικής εργατικής τάξης. Ο Αλβανός του πεντοχίλιου κρατάει σήμερα καλέσνικοφ και πρέπει να συντριβεί, β) η Ελλάδα επιχειρεί να διαδραματίσει ένα ρόλο οικονομικής και στρατιωτικοπολιτικής δύναμης στην περιοχή για να επιβληθούν όροι άγριας καπιταλιστικής εκμετάλλευσης στις πρώην χώρες του «παρκατού σοσιαλισμού» (ας μην ξεχνάμε ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο χα-

ρακτήριζε προ λίγων μηνών την Αλβανία ως την πιο επιτυχημένη και αναπτυσσόμενη οικονομία της περιοχής). Όμως αυτοί οι στόχοι πλήττουν και τα δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων και της νεολαίας (νέος στρατολογικός νόμος, νέα αγορά οπλικών συστημάτων 4 τρις κ.λπ.). Γι' αυτό απαιτείται αλληλεγγύη και κοινή δράση των κινημάτων στα Βαλκάνια.

Σε πρόσφατη συζήτηση στο Δ.Σ. του ΔΣΑ για το **μισθολόγιο των υπαλλήλων** του Συλλόγου (όπου περίτρανα αποδείχθηκε ότι το νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο του Δημοσίου κόβει τα επιδόματα και δίνει αυξήσεις που κυμαίνονται από 0,16%-9%), διατυπώθηκαν νέες αντιλήψεις για το εργατικό δικαίωμα. Από την αντικατάσταση των επιδομάτων με bonus καλής απόδοσης, που φυσικά δεν δημιουργεί δικαίωμα για τον εργαζόμενο (Βερβεσσός) μέχρι την καταβολή των επιδομάτων υπό την αίρεση ότι θα υπάρξουν χρήματα στον προϋπολογισμό (Ρουπακιάτης). Οπωσδήποτε βέβαια οι προτάσεις αυτές είναι πολύ πιο συνεπείς από κορώνες που ακούστηκαν από άλλους συμβούλους για την τραγική οικονομική κατάσταση των υπαλλήλων (μήπως γιατί τους διόρισαν;), όταν οι ίδιοι αρνήθηκαν να κατοχυρώσουν το μισθό των εμμίσθων συνεργατών πάνω από το επίσημο όριο φτώχειας (μήπως, γιατί τους πλήττει;).

Φτάνουν πια τα **τηλεοπτικά σκουπίδια** είπαν οι «Πολίτες σε δράση» σε συνέντευξη Τύπου που δόθηκε στο ΔΣΑ με τη συμμετοχή του μέλους της Διοίκησης της ΟΤΟΕ κ. Μπαλαούρα και του εκπροσώπου της Εναλλακτικής Παρέμβασης στο Δ.Σ. του ΔΣΑ κ. Δ. Σαραφιανού. Με τη συνέντευξη επισημάνθηκε ότι η ακύρωση των κοινωνικών δεσμών στην κοινωνία του κέρδους και η μετατροπή του πολίτη σε θεατή δημιουργεί ένα γόνιμο έδαφος για τη δημιουργία νέων δεσμών αυτοεξευτελισμού και παθητικοποίησης μέσω των reality shows και των ειδήσεων-θέαμα. Τα κανάλια με φιλανθρωπίες και υποτροφίες αντικαθιστούν το καταρρέον κοινωνικό Κράτος της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Νομιμοποιούνται συνεπώς και επιχειρούν μια συλλογική λοβοτομή στο κοινωνικό σώμα μετατρέποντας την πολιτική δράση σε θέαμα του καναπέ, λαιδωρώντας τους κοινωνικούς αγώνες, εξευτελίζοντας συλλογικές και ατομικές ανάγκες. Η πρωτοβουλία κάλεσε σε εγρήγορση και δράση για την ανάπτυξη νέων κοινωνικών, πολιτικών και συνδικαλιστικών αγώνων, που θα αναστήσουν σε νέα βάση την κοινωνικότητα των πολιτών.

Ένας πελάτης για το δικηγόρο του

Ήτο ο μιν Αύγουστος και ο ήλιος αρκετά καυστικός. Εκατέβαινα αργώς την Οδόν Σερίφ πασά διά να μιν ιδρώσω. Η οδός, όπως πάντοτε εις την ώραν εκείνην, ήτο έρημος. Συνίντιπσα μόνον έναν δικηγόρον με τον οποίον είχα εργασίαν διά τα έγγραφα της πολλήσεως μικρού τόπου εις το Μωχαρέμβει. Ήτο το τελευταίον τεμάχιον ενός αρκετά μεγάλου γηπέδου το οποίον επωλούσα σγά αιγά, και ούτω εσκέπαζα εν μέρος των εξόδων μου. Ο δικηγόρος ήτο τίμιος άνθρωπος και δι' αυτό τον εξέλεξα. Αλλά ήτο φλύαρος. Καλλείτερα να με έκλεπτεν ολίγον, και να μη με σκότιζε το κεφάλι με την μωρολογία του. Διά εν πάρα μικρόν πράγμα με ήρχιζεν ατελευτίτους ομιλίας - τι εμπορικόν δικαίον με έλεγε, τι Ρωμαϊκόν δικαίον, έφερε μέσα τον Ιουστινιανόν, ανέφερε παλαιάς δικας όπου είχαν εις την Σμύρνην, επαινείτο, με εξηνούσε χίλια πράγματα όλως άσχετα, και με εβαστούσεν από το ρούχο, πράγμα το οποίον μισώ. Είχα να υπομένω τη φλυαρίαν του ανόπτου τούτου, διότι κάθε τόσον όταν εξηντλείτο η ρύμη της πολυλογίας του επροσπαθούσα να μάθω τα κατά την πώλησιν τα οποία είχαν δι' εμέ ζωπι-

κώτατον ενδιαφέρον. Αι προσπάθειά μου αύται με έβγαλλαν από τον δρόμον μου και επίγαινα μαζί του. Επεράσαμεν το επί της Πλατείας των Προξένων πεζοδρόμιον του Χρηματιστηρίου, επεράσαμεν τον μικρόν δρόμον όστις ενώνει την Μεγάλη με την Μικράν Πλατείαν, και επί τέλους όταν εφθάσαμεν εις το κέντρον της Μικράς Πλατείας είχαν λάβει πλέον όλας τας πληροφορίας όπου ήθελα και με άφισεν ο δικηγόρος μου ενθυμηθείς ότι είχε να επισκεφθί πελάτην εκεί που διαμένοντα. Εστάθην μίαν στιγμήν και τον έβλεπα να απομακρύνεται και εκαταρώμην την φλυαρίαν του που με έκαμε μέσα εις τόσον ζέσπιν και εις τόσον ήλιον να βγω από τον δρόμον μου.

Από το βιβλίο
"Εις το φως της ημέρας"
του Κωνσταντίνου Καβάφη

Παρέμβαση

Δίμηνη εφημερίδα ενημέρωσης, προβληματισμού και διαλόγου για τους δικηγόρους Φύλλα της Παρέμβασης θα προμηθευέστε, εκτός από τα μέλη της συντακτικής επιτροπής, στα γραφεία του Δ.Σ.Α. και στις αίθουσες του Δ.Σ.Α. στα δικαστήρια της Αθήνας.

Επίσης είναι δυνατή η ταχυδρομική αποστολή σε συνδρομητές της εφημερίδας μετά από συνεννόηση. Τιμή ετήσιας συνδρομής 5.000 δρχ.

Για επικοινωνία, διανκίνηση φύλλων, αποστολή κεμένων και συνδρομής στα μέλη της συντακτικής επιτροπής.

- Σαραφιανός Δημήτρης τηλ.: 3637487 FAX 3643348 • Παπαδάκης Κώστας τηλ. 3834545 FAX 3300690
- Μπελαντής Δημήτρης τηλ., FAX 3627464 FAX • Κωντόλα Ευγενία τηλ.: 3634759 FAX 3640638